

Zarzut ten składa się z trzech części, w których podnoszone jest naruszenie art. 14 i art. 106 ust. 2 dołączonego do TFUE protokołu nr 26 w sprawie usług świadczonych w interesie ogólnym oraz nieuwzględnienie orzecznictwa odnoszącego się do wykładni tych postanowień, ze względu na to, że w zaskarżonym wyroku Sąd dokonał błędnej wykładni wskazanych postanowień odnoszących się do UOIG. Część pierwsza dotyczy okoliczności, że w zaskarżonym wyroku nie wzięto pod uwagę zakresu uznania, jaki przysługuje państwom członkowskim przy definiowaniu UOIG, przedstawiając wykładnię, która w tym wypadku skutkuje pominięciem owych uprawnień dyskrejonalnych i uczynieniem ich bezprzedmiotowymi. Dokument urzędowy zezwalający na kwestionowaną interwencję publiczną zawierał jasną i precyzyjną definicję misji usługi publicznej, spełniał wszystkie wymagane w orzecznictwie przesłanki pozwalające uznać, że usługa publiczna została skutecznie zdefiniowana. W części drugiej zwrócono uwagę na okoliczność, że w zaskarżonym wyroku nie oceniono zaistnienia oczywistego błędu w definicji usługi publicznej i nie stwierdzono, że definicja dokonana przez władze publiczne była oczywiście błędna, mimo iż Sąd stwierdził, że chodzi tu ewidentnie o działalność, którą pod względem materialnym można uznać dokładnie za UOIG. W części trzeciej wnoszące odwołanie powołują się na naruszenia prawa popełnione w zaskarżonym wyroku i polegające na błędnej wykładni przepisów krajowych, które doprowadziły Sąd do uznania, że nie istnieje jasna i precyzyjna definicja UOIG w rozumieniu wyroku Altmark⁽²⁾.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji 2014/489/UE z dnia 19 czerwca 2013 r. w sprawie pomocy państwa SA.28599 [C 23/10] (ex NN 36/2010, ex CP 163/2009)] wdrożonej przez Królestwo Hiszpanii na rzecz rozwinięcia naziemnej telewizji cyfrowej na obszarach oddalonych i mniej zurbanizowanych (poza regionem Kastylia-La Mancha) (Dz.U. 2014, L 217, s. 52).

⁽²⁾ Wyrok z dnia 24 lipca 2003 r., Altmark Trans i Regierungspräsidium Magdeburg, C-280/00, Rec, EU:C:2003:415.

**Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 26 listopada 2015 r. w sprawie T-461/13,
Hiszpania/Komisja, wniesione w dniu 12 lutego 2016 r. przez Królestwo Hiszpanii**

(Sprawa C-81/16 P)

(2016/C 118/22)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: A. Rubio González, pełnomocnik)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- uwzględnienie odwołania i uchylenie wyroku Sądu z dnia 26 listopada 2015 r. w sprawie T-461/13, Królestwo Hiszpanii/Komisja Europejska;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2014/489/UE⁽¹⁾ z dnia 19 czerwca 2013 r. w sprawie pomocy państwa SA.28599 [C 23/10] (ex NN 36/10, ex CP 163/09)] wdrożonej przez Królestwo Hiszpanii na rzecz rozwinięcia naziemnej telewizji cyfrowej na obszarach oddalonych i mniej zurbanizowanych (poza regionem Kastylia-La Mancha);
- obciążenie drugiej strony postępowania kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Naruszenie prawa dotyczące kontroli państw członkowskich w odniesieniu do definiowania i stosowania pojęcia usługi w ogólnym interesie gospodarczym. Odnośnie do pierwszej z przesłanek ustanowionych w wyroku Altmark⁽²⁾ Sąd odmówił zweryfikowania, czy Komisja zbadała wszystkie elementy mające znaczenie dla dokonania oceny definicji usługi publicznej. Sąd nie zbadał także, czy Komisja przeanalizowała wszystkie elementy mające znaczenie dla dokonania oceny, czy spełniona została czwarta z przesłanek określonych w wyroku Altmark. W ten sposób Sąd naruszył zakres uznania państwa członkowskiego, jakim dysponuje ono przy organizacji swych usług publicznych.

Naruszenie prawa dotyczące kontroli sądowej zgodności pomocy państwa z rynkiem wewnętrznym. Przede wszystkim Sąd nie skontrolował, czy ustalenia faktyczne, na których Komisja oparła swą analizę, były prawidłowe. Ponadto w zaskarżonym wyroku zrezygnowano z kontroli wiarygodności, spójności i znaczenia danych, którymi posłużyła się Komisja. Sąd nie zbadał wreszcie, czy wnioski, do których doszła Komisja są zasadne.

⁽¹⁾ Dz.U. L 217, s. 52.

⁽²⁾ Wyrok Altmark Trans i Regierungspräsidium Magdeburg, C-280/00, EU:C:2003:415.